ՈՒՍԱՐՈՐԻՉ

ԿԵՂԵՑԻՆ ՏԱՆ ՄԷՋ

Գանատայի Հայոց Թեմ
Armenian Prelacy of Canada · Prelature Arménienne du Canada

Բ. ՏԱՐԻ ԹԻՒ 7
ՅՈՒՆԻՍ
JUNE | JUIN
Year 2 | Année 2
No. 7 - 2018

ԱՌԱՋՆՈՐԴԻ ԽՕՍՔ

ԲԱԲԳԷՆ ԱՐՔԵՊԻՍԿՈՊՈՍ
Առաջնորդ՝
Գանատայի Հայոց Թեմի

ԳՆԵՑԷ՛Ք ԺԱՄԱՆԱԿԸ

Կրօնական արարողութիւններուն մասնակցիլը իւրաքանչիւր մարդուն համար ալ անհրաժեշտ է եւ օգտակար: Աստուծոյ տան մէջ հաւաքական աղօթքներուն մասնակցիլը հաւատացեալ մարդուն պարտաւորութիւնն է:

Այսօր, ականատէս ենք երկու տարբեր տեսակ մարդոց խումբերու. խումբ մը՝ պարտաճանաչ ու մասնակից, իսկ այլ խումբ մը, իր պարտաւորութիւններուն մէջ թերացող: Երկրորդ խումբին պատկանող մարդիկ կը պատճառաբանեն թէ միշտ զբաղած են, ամբողջ շաբաթը կ՚աշխատին, օր մը հանգիստի՝ պէտք ունին, եւ հետեւաբար հարցը լուծուած համարելով՝ սովորական խօսք մը, որպէս յանկերգ կը կրկնեն. «ԺԱՄԱՆԱԿ ՉՈՒՆԻՆՔ»:

Բայց եկէ՛ք, «ծուռ նստինք եւ շիտակ խօսինք». ո՞ր բազմազբաղ մարդն է, որ օրուան կամ շաբթուան աւարտին չկարողանայ իր սուղ ժամանակէն յատկացնել իր Աստուծոյ. ո՞ր բազմազբաղ մարդն է, որ շաբթուայ աւարտին իր աշխատանքէն ձերբազատուած, չի կրնար պահ մը մտածել ու խօսիլ իր Աստուծոյ հետ, որպէսզի Ան օրհնէ, յաջողութիւն շնորհէ իր աշխատանքներուն, եւ մանաւանդ երկնքի արքայութեան արժանի չդարձնէ ներկայ դառնաղէտ կեանքի յոգնութիւններէն եւ տառապանքներէն ետք:

Գիտեմ՝ դարձեալ պիտի պատճառաբանէք, որ մեր եկեղեցւոյ արարողութիւնները երկար են, Ս. Պատարագը երկաք է «ժամանակ չունինք»: Սակայն, ներեցէ՛ք, ուրիշները ինչպէ՞ս ժամանակ ունին՝ զբաղուած չե՞ն: Գուցէ ձեզմէ ալ աւելի զբաղուած են, բայց երբեք չեն թերանար իրենց պարտաւորութիւններուն մէջ:

«կարենալու» հետեւաբար «կամենալու» մէջ է. այսինքն ե՛ւ կամենալու ե՛ւ կարենալու...

Պարզապէս, ո՛չ թէ ժամանակ չունինք, այլ կրօնական կեանքին ու հոգեւոր ապրումներուն կարեւորութիւն չենք ուզեր տալ:

Արդ, ամենէն առաջ հոգ տանինք հոգիի սնուցման, հոգեւոր կեանքի հարստացման: Հոգիով է, որ մարդը մարդ կը դառնայ եւ կը զանազանուի կենդանիներէն:

Գտնենք ժամանակը, ԳՆԵ՛ՆՔ ԱՅԴ ԺԱՄԱՆԱԿԸ, որքա՛ն ալ որ այն սուղ ըլլայ մեզի համար:

ԴԱՍԵՐ՝ ՃՇՄԱՐԻՏ ՔՐԻՍՏՈՆԷԱԿԱՆ ԿԵԱՆՔ ԱՊՐԵԼՈՒ ՀԱՄԱՐ

ՆԱԽԱՆՁ ԵՒ ՄՐՑԱԿՑՈՒԹԻՒՆ ՉՈՒՆԵՆԱԼՈՒ ՄԱՍԻՆ

Բարի է ամէն ինչ, որ ստեղծեց Աստուած. բարի է ե՛ւ կինը, ե՛ւ կերակուրը, ե՛ւ գինին, որովհետեւ առաջինը մայրն է եւ պարգեւատուն կեանքի, երկրորդը կը սնուցանէ եւ կը պահէ մեր մարմինը, իսկ երրորդը կը քաղցրացնէ եւ կը հաճոյացնէ մեզ: Հապա ինչո՞ւ են այնքա՜ն դատապարտութիւնները, հարց տրուի թերեւս: Ո՛վ մարդ, Աստուած այս բնութիւնը չէ որ պախարակեց, այլ՝ գործերը: Ան չըսաւ կինը պիղծ է եւ գարշելի, այլ ըսաւ՝ մի՛ շնար: Ան չըսաւ գինին չար է, այլ՝ արբեցողներուն եւ որովայնամոլներուն աքսորեց արքայութենէն: Ան չըսաւ գէշ է եւ անպիտան երկաթը կամ դարբնութեան արուեստը, այլ դատապարտեց մարդասպանը: Աստուած զերծ է բամբասանքէն եւ Անոր ստեղծածներուն մէջ բնութեամբ պիղծ չկայ:

Փառաւորենք զԱստուած՝ ո՛չ միայն խօսքով, այլ՝ գործով, ո՛չ լոկ գործով, այլ՝ ուղիղ հաւատքով, եւ ո՛չ միայն հաւատքով, այլ՝ յոյսով, սիրով, խոնարհութեամբ, հեզութեամբ եւ առաքինութեան բոլոր մասերով: Ահա ասոնցմով է որ կը փառաւորուի Հայրը. եւ երբ փառաւորենք Հայրը, կը փառաւորուին նաեւ Որդին եւ Սուրբ Հոգին, որովհետեւ ինչպէս՝ որ ուրիշ ամէն բանով միեւնոյնն են եւ չեն բաժնուիր ո՛չ բնութեամբ, ո՛չ էութեամբ, ո՛չ աստուածութեամբ, ո՛չ զօրութեամբ, բայց միայն անձնաւորութեամբ, նոյնպէս են նաեւ փառքով: Ա՛մբողջ, փառաւորենք զԱստուած, որպէսզի Ան եւս յարմար ժամանակին տոկոսով վարձատրէ եւ երկնային բարիքներուն արժանացնէ մեզ բոլորս:

Ոմանք միայն գեհենի կրակէն կը վախնան, իսկ ուրիշներ կը սարսափին տանջանքներէն, բայց ես կը զարհուրիմ, կը դողամ, կու լամ եւ մեծապէս կը հառաչեմ միայն այն ժամանակ, երբ Աստուծոյ սէրը կորսնցնեմ եւ Անոր քաղցր դէմքը չտեսնեմ եւ երանաւէտ ձայնը չլսեմ: Գալով տանջանքներուն, նոյնիսկ եթէ արքայութիւն մտնեմ եւ բոլոր փառքերը ժառանգեմ եւ սակայն չկարենամ զԱյն տեսնել, դժոխքէն աւելի չար պիտի համարէի այդ հանգիստը, իսկ եթէ դժոխք մտնէի եւ այնտեղ զԱստուած տեսնէի ու Անոր սէրը վայելէի, տանջանքը ոչ մէկ բան չէի համարեր, այլ արքայութիւնէն աւելի պատուական կը նկատէի:

Սարգիս Շնորհալի

ՃԻՇՏԸ ԳԻՏՆԱՆՔ

Ի՞ՆՉ Է ՈՂՋՈՅՆԸ

Ս. Պատարագի ընթացքին, երբ սարկաւագը կը ձայնէ «Ողջո՛յն տուք միմեանց», պատարագիչը կէս չափ Ս. Սկիհին վրայի ծածկոցը կը բանայ եւ դուրս՝ կը քաշէ նշխարը եւ ձեռնամած մէկ կողմ կը կանգնի՝ այսպէս խորհրդանշելով Քրիստոսի կուսական Սուրբ Ծնունդը եւ Յայտնութիւնը: Այդ ժամանակ քահանայից դասը կամ սարկաւագը ատեան կու գան՝ ողջոյնն առնելու համար, որ կը խորհրդանշէ հովիւներուն մինչեւ Բեթղեհէմ երթալը, որոնք կ՚ըսէին. «Եկէ՛ք Բեթղեհէմ երթանք եւ տեսնենք պատահածը, այն ինչ որ Տէրը մեզ յայտնեց» (Ղկ 2.15): Նոյնպէս ալ կը խորհրդանշէ աստղը տեսնելով մոգերուն Արեւելքէն գալը Քրիստոսի երկրպագելու համար: Բուրվառակիր սարկաւագը ողջոյնը տալու համար խորանէն վար կ՚իջնէ եւ կ՚աւետէ բարի լուրը ըսելով, «Քրիստոս ի մէջ մեր յայտնեցաւ», ինչպէս որ հրեշտակը հովիւներուն աւետեց Փրկչին ծնունդի մասին (Ղկ 2.10-11): Քահանայից դասը կամ սարկաւագը, իրենց կարգին, կը յայտարարեն Քրիստոսի այս անճառելի յայտնութիւնը, ինչպէս որ հովիւներն ու մոգերը ամբողջ աշխարհին յայտնեցին Քրիստոսի հրաշափառ ծնունդի մասին: Դպիրները այդ պահուն ուրախութեամբ կը հնչեցնեն «Քրիստոս ի մէջ մեր յայտնեցաւ» երգը:

Եկեղեցւոյ մէջ հաւաքուած բազմութիւնը, պատարագիչէն մինչեւ ամենափոքր հաւատացեալը, Քրիստոսի յայտնութեան այս հաւատքով, յոյսով ու սիրով իրար միացած, մէկ անձ եղած՝ մէկ անգամ եւս կ՚իրականացնեն քրիստոնէական առաջին համայնքի այն նախանձելի վիճակը, թէ՝ «Հաւատացեալներու ամբողջ բազմութիւնը մէկ սիրտ ու մէկ հոգի էր» (Գրծ 4.32): Այս միջոցին ամէն մարդ իր շուրջը գտնուող հաւատացեալներուն հետ խաղաղութեան համբոյրն է որ կը փոխանակէ: Իսկ եթէ ոմանք որեւէ բանի հա՛մար իրարմէ նեղուած են, եւ տակաւին չեն հաշտուած՝ այդ միջոցին պէտք է հաշտուին իրարու հետ, Քրիստոսի այն խօսքին համաձայն՝ թէ «Եթէ զոհասեղանին վրայ քու ընծադ Աստուծոյ մատուցելու ժամանակ յիշես, թէ եղբայրդ վշտացած է քեզմէ, քու ընծադ զոհասեղանին առջեւ ձգէ, գնա՝ նախ հաշտուիր եղբօրդ հետ, եւ ապա եկո՛ւր քու ընծադ մատուցի՛ր Աստուծոյ» (Մտ 5.23-24):

ՀՈԳԵՒՈՐ ՄՏՈՐՈՒՄՆԵՐ

ՔՐԻՍՏՈՆԷԱԿԱՆ

ԱՌԱՔԻՆՈՒԹԻՒՆ

Առաքինութիւն կը կոչուի մարդուն մէջ բարի այն յատկութիւնը, որով ան Աստուծոյ պատուիրաններուն համաձայն կը վարուի մտքով, խօսքով կամ գործով, եւ չի մեղանչեր։

Ըստ մեր հայրերուն, առաքինութիւնը կ՚իրագործուի միայն Աստուծոյ պարգեւած շնորհքներով. թէեւ այս բառը կը գործածուի նաեւ ոչ հոգեւոր իմաստներով ինչպէս կարելի է բացատրել որպէս բարեխղճութիւն, հայրենասիրութիւն, ազնուութիւն եւ այլն. սակայն անոնցմով օժտուած մարդը դեռեւս կարելի չէ կոչել առաքինի, եթէ անոր մօտ այդ բոլորը հիմնուած չէ Աստուծոյ հանդէպ ունեցած սիրոյն եւ վստահութեան վրայ։

Ուստի առաքինութիւններու սկիզբը հաւատքն է ճշմարիտ, ուղղափառ հաւատքը Աստուծոյ եւ Անոր խօսքին նկատմամբ։

Առաքինութիւնները կը բաժնուին երեք խումբի։

ա) Աստուածային առաքինութիւններ, որոնք կը վերաբերին Աստուծոյ, անոնք են՝ հաւատքը, յոյսը եւ սէրը։

բ) Մարդկային առաքինութիւններ, որոնք կ՚իրագործուին սեփական անձի եւ հարազատներու հանդէպ, որոնք են՝ խոհեմութիւնը, ժուժկալութիւնը, ողջախոհութիւնը եւ արդարութիւնը։

գ) Ստացական առաքինութիւններ, որոնք բազմաթիւ են, սակայն ըստ էութեան կ՚ամփոփուին հետեւեալներուն մէջ՝ աղօթք, պահք եւ ողորմութիւն։ Աղօթքը կ՚արտայայտէ մարդուն պարտաւորութիւնները Աստուծոյ հանդէպ, պահքը՝ սեփական անձի, իսկ ողորմութիւնը՝ հարազատի։

ՎԿԱՅՈՒԹԻՆ

ԺԱՄԱՆԱԿԸ ԾԱԽՈՒ ԱՌՆԵՆՔ

Օր մը, հանրային պարտէզին մէջ, կին մը մարդու մը քով նստեցաւ խաղավայրին մօտ գտնուող նստարաններէն մէկուն վրայ։ «Այդ իմ տղաս է» ըսաւ ան, ցոյց տալով կարմիր շապիկով տղեկը, որ սահնակէն վար կը սահէր ուրախութեամբ։

«Անուշիկ տղեկ մըն է». ըսաւ մարդը։ «Այդ ալ ի՛մ տղաս է, որ օրօրոցին վրայ կ՚օրօրուի, կապոյտ շապիկ հագած է»։ Ապա ժամացոյցին նայելով ձայնեց տղուն ըսելով։ «Յակոբ, տուն երթալու ժամանակն է»։

Տղեկը աղերսեց. «Հայրիկ, հինգ վայրկեան եւս։ Հաճիս, քիչ մը դեռ խաղամ, միայն հինգ վայրկեան աւելի»։ Մարդը գլուխով հաւանութիւն տուաւ, եւ Յակոբը շարունակեց գոհունակութեամբ օրօրուիլ։

Մի քանի վայրկեան անցաւ եւ հայրը ոտքի ելաւ ու դարձեալ ձայն տուաւ տղուն. «Ժամանակն է որ երթանք»։ Յակոբ՝ նորէն աղերսեց. «Հինգ վայրկեան եւս, հայրիկ, միայն հինգ վայրկեան դեռ»։ Մարդը ժպտաց եւ ըսաւ. «Շատ լաւ»։

-Ո՛հ իրապէս համբերատար հայր մըն էք, ըսաւ նստարանին վրայ նստող կինը։

Մարդը ժպտեցաւ եւ ապա պատասխանեց. «Մեծ տղաս՝ Կարօն, գինով վարորդի մը պատճառով, անցեալ տարի հոսկէ քիչ անդին արկածով սպաննուեցաւ։ Կարոյին հետ շատ ժամանակ չէի անցուցած։ Հիմա պատրաստ եմ որեւէ բան տալու իրեն, միայն հինգ վայրկեան հետը անցընելու. բայց ալ ուշ է։ Ուստի, ուխտած եմ նոյն սխալը դարձեալ չընել Յակոբին հետ։ Ան կը խորհի որ օրօրուելու համար հինգ վայրկեան եւս ունի, մինչդեռ ես հինգ վայրկեան աւելի ունիմ իր խաղը դիտելու...»։

Սիրելիներ,

Որպէս հայրեր, մեր զաւակները՝ որեւէ բանէ աւելի մեր ժամանակին եւ ուշադրութեան պէտքը ունին։ Աշխարհի մէջ մեզի բոլոր տրուածները պիտի գան ու երթան, սակայն միակ բանը որ պիտի մնայ, մեր զաւակներուն մէջ դրուած, դաստիարակութիւնն է՝ Հաւատքը, Սէրը եւ մեր նուիրումը։ «Ուստի ժամանակը ծախու առնենք, վասնզի օրերը չար են» (Եփ 5.16)։

Հրահատ

ՍՈՒՐԲԵՐԸ ԵՒ ՄԵՆՔ

ՍՈՒՐԲ ԳՐԻԳՈՐ ԼՈՒՍԱՒՈՐԻՉ

Մեր եկեղեցական օրացոյցին համաձայն, այս ամիս պիտի նշենք մեր հաւատքի Հօր՝ Սուրբ Գրիգոր Լուսաւորչի Խոր Վիրապէն ելլելու յիշատակը։ Գրիգոր Լուսաւորիչ Տրդատ հեթանոս թագաւորին զօրքին մէջ քրիստոնեայ զինուոր մըն էր, որ մերժելով հեթանոսական զոհ մատուցանելու հրամանը, կ՚ենթարկուի զանազան չարչարանքներու, եւ ապա գուբի մը մէջ նետուելով մահուան կը դատապարտուի։

13 տարիներ ետք, երբ Տրդատ թագաւոր սպաննել կու տայ Հռիփսիմեանց՝ 40 կոյսերը, ծանր հիւանդութեամբ մը կը տառապի։ Իր քոյրը՝ Խոսրովիդուխտ քանիցս երազով կը տեսնէ, թէ միայն Գրիգոր կրնայ բուժել թագաւորը։ Գրիգոր մահացած չէր. ըստ աւանդութեան հրեշտակ մը ամէն օր կ՚այցելէր եւ կը կերակրէր զինք, որով Գրիգոր կենդանի մնացած էր։ Ան աղօթական կեանք ապրելով, Աստուածային զօրութեամբ հրաշքով ողջ մնացած էր։

Վիրապէն ելլելէն ետք, Սուրբ Գրիգոր Լուսաւորչի առաջին գործը կ՚ըլլայ, թաղել կոյսերուն չթաղուած մարմինները. ապա կը բժշկէ թագաւորը եւ կը սկսի քարոզել Քրիստոսի մասին։ Քրիստոնէութիւնը պետական կրօնք կը հռչակուի, մեհեանները կը քանդուին եւ անոնց փոխարէն տաճարներ ու եկեղեցիներ կը կառուցուին, որոնցմէ մէկն է Սուրբ Էջմիածինը։

Գարեգին Վրդ. Շիրտմեան
Հոգեւոր Հովիւ
Մ. Գրիգոր Լուսաւորիչ Եկեղեցւոյ

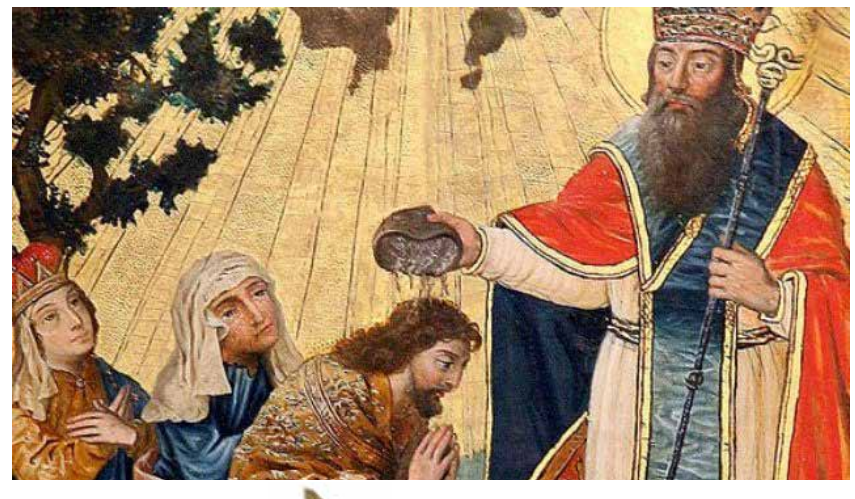

ԱՂՕԹՔ

Ո՛վ Տէր, ընդունէ՛ մեր պաղատանքը, Դուն, որ առատաձեռն ես, Քու բարի պարգեւներովդ ողորմէ ամբողջ աշխարհին՝ հիւանդներուն, կարիքաւորներուն եւ քեզի ապաւինողներուն, որովհետեւ Դուն գիտես մեր պէտքերը եւ կարիքները մեր խնդրածէն եւ հասկցածէն աւելի։ Ամէն։

ՈՒՍԱՐՈՐԻՉ

MESSAGE DU PRÉLAT

ACHETER DU TEMPS

Les cérémonies religieuses sont essentielles et bénéfiques pour tous. Se rassembler afin de prier dans la maison de Dieu est toutefois aussi un engagement pour chaque croyant.
Nous pouvons voir œuvrer dans le monde deux types de personnes aujourd'hui : l'un appartient à un groupe de participants fervents, alors que l'autre ne réussit pas à tenir son engagement envers Dieu. Les gens dans le deuxième groupe, presque quatre-vingt-dix pour cent d'entre eux, vous diront qu'ils sont constamment occupés, qu'ayant travaillé toute la semaine ils n'ont qu'un seul jour de repos et, croyant leur justification faite, répètent ces mots de nouveau : « JE N'AI PAS LE TEMPS! »
Parlons franchement : quel genre de personne si occupée n'a-t-elle pas un peu de temps à consacrer à son Seigneur? Cette personne occupée qui, vers la fin de sa semaine, libérée de son travail, ne peut même pas prendre un petit instant pour penser et communiquer avec son Seigneur pour qu'Il puisse bénir ce même travail avec du succès et, surtout, pour que cette personne devienne digne du Royaume des Cieux après les souffrances et les épreuves de la vie contemporaine au rythme trop rapide.
Je le sais… vous me direz encore que notre messe est trop longue… « On n'a pas le temps. »
Mais… comment se fait-il que d'autres en aient pour aller à l'église? Peut-être qu'ils sont plus impliqués que vous ne l'êtes. Ou, plus simplement, peut-être parce qu'ils veulent respecter leurs engagements.
Donc la raison n'est pas « pouvoir », mais plutôt « vouloir »…
Ce n'est pas que nous n'avons pas le temps, mais plutôt que nous ne voulons pas octroyer de l'importance à la vie religieuse et aux émotions spirituelles qui peuvent se dévoiler à nous.
Dès lors, prenez bien soin de votre esprit, de l'enrichissement de votre vie spirituelle, car ce n'est que par l'Esprit que nous sommes différents des animaux.
Donc, trouvez du temps, ACHETEZ CE TEMPS, qu'importe ce qu'il coûte.

WESTERN ONES, WESTERN CHURCHES

TO BUY TIME

Religious ceremonies are necessary and beneficial for everyone. Congregating to pray inside God's house is certainly a commitment for every believer.
Today, we can witness two different kinds of people: one belongs to a group of steadfast participants, while the other fails to fulfill its commitment towards God. People in the second group, usually ninety percent of them, argue that they are always busy, working the whole week, having only a single day to rest, and, thinking that they have thus excused themselves, keep repeating the same words again and again, "I DON'T HAVE THE TIME!"
But the fact of the matter is, what kind of a busy person does not have some time to dedicate to their Lord? This busy person who, at the end of the week, freed from their work, cannot take a single moment to think and communicate with their Lord so that He may bless and grace their work with success and, especially, so that they may become worthy of the Kingdom of Heaven after the sufferings and hardships of such a fast-paced life.
I know... you will say once again that our church ceremonies are too long, our liturgy is too long… "We don't have time." However... how is it that others do have the time to come to church? Perhaps they are more involved than you are – or, simply, they never fail to meet their obligations.
So, the reason is "want" rather than "can"...
It is not that we do not have the time, rather we do not want to give importance to religious life and to the emotions that can arise from spirituality.
Then, firstly, make sure to take care of the soul, to pay attention to the enrichment of your spiritual life. For it is by the Spirit that we are distinct from animals.
Therefore, find the time, BUY THIS TIME, no matter how costly it may be.

VESTMENTS OF BISHOP

Emiporon (Palllium) is worn as part of the vestment of the Divine Liturgy. It is a long riband with a width of about nine inches and a length of about thirteen or fourteen feet, made of fine rich material, often with embroidered ornaments on it. It is wrapped round the shoulders with buttons and loops in such a way that one end hangs in front down to the ankles, and the other end hangs at the back again down to the ankles. There are four crosses, usually embroidered, on the omophorion: one on either shoulder, one on the front part and one on the part that hangs at the back. It represents the fullness of Episcopal authority.

Ardakhoorag (Infulae or Fanons) are lappets three inches wide and twelve to fourteen inches long, which are hung from the lower edge of the Vagas about six inches away from the centre on either side. They are made of the same material and colour as the Vagas. Usually three tassels are attached to the lower end and it is worn with the Khouyr (Mitre).

Khouyr (Mitre) is worn as part of the vestment of the Divine Liturgy. It has two stiff flexible oblong pieces, each having the shape of a pointed arch at the upper end, are sewn together at the lower half of the sides, which when pressed, open at the base and placed on the head. It symbolises the "helmet of salvation".

Madani (Ring) is a ring with a large precious stone, often amethyst, sometimes surrounded by small diamonds, worn by bishops, an insignia of their Episcopal administrative authority and granted to them at their consecration. Bishops used to seal documents with their rings.

Banageh (Enkolpion) is an oval medallion with the figure of the Holy Virgin and the Child Jesus represented on it and surrounded by a frame studded with precious stones and suspended with a chain from the neck on the chest. It is an Episcopal decoration granted by the Patriarch-Catholicos to all bishops after their consecration.

Kavazan Hovagan (Pastoral Staff or Pedum) is a rod, often of metal, sometimes of wood, about five feet six inches long, crooked at the top end and sometimes with a knob at the base of the crooked part. It is ornamented in various ways. It is a symbol of Episcopal authority over the flock. It is used during the Liturgy and other solemn services.

Kavazan Vartabedagan (Doctoral Staff or Crocia) is a rod, often of metal, sometimes of wood, having the same length as the pastoral staff, and in the form of tau cross, like the letter T. Very often the arms of the cross thus formed are so made as to represent two serpents facing each other. Sometimes there is a globe, with a small cross on it, on top of the rod where the two serpents branch off. The rod is used by priests or prelates having the doctor's rank. It may also be used by bishops. It is a symbol of teaching authority, the serpents representing wisdom, directed toward the world.

Asa (Staff or Ferula) is a rod of wood shorter than the other staffs, with a metal knob on top. It is carried by bishops as a walking stick and is not used during the Liturgy or the services.

ՄԱՆԿԱՊԱՏԱՆԵԿԱՆ

ԱՆ ԵԿԱԾ Է

Տէր Յիսուս օր մը կնոջ խօսեցաւ, որ եկած էր այն ջրհորէն ջուր տանելու, որուն քով Ինք նստած էր: Կինը շատ սխալ բաներ ըրած էր եւ ուրախ չէր: Երբ Տէր Յիսուս անոր ըսաւ թէ՝ Ինք կրնար Կենաց Ջուր տալ, կինը չհասկցաւ թէ Յիսուս յաւիտենական կեանքի համար կ'ըսէր: Յիսուս կնկան պատմեց անոր անցեալ կեանքը: Որքան զարմացաւ կինը, լսելով որ Յիսուս իր պատմութիւնը ճիշտ գիտէ:

Կինը Յիսուսի ըսաւ. «Երբ Մեսիան գայ, մարդիկը մեղքերէն փրկելու, Ան պիտի մեզի ամէն բան ըսէ»: Յետոյ Յիսուս յայտնեց թէ Ինքն էր Մեսիան, Ինք էր մարգարէութեան իրականացումը:

Կինը հաւատաց Տէր Յիսուսին: Անմիջապէս գնաց իր բարեկամներուն պատմեց: Անոնք եկան եւ մտիկ ըրին Տէր Յիսուսի խօսքերը:

Անոնք Անոր հաւատացին (Յհ.4:41-42): Անոնք հասկցան թէ Մեսիան եկած էր:

Find the hidden pictures above in the puzzle.

Jesus met a Samaritan woman and told her good news.

READ THE STORY IN JOHN 4

Գանատայի Հայոց Թեմի Կիրակնօրեայ Դպրոցներու նպատակն է Հայաստանեայց Առաքելական Եկեղեցւոյ դաւանութեան եւ աւանդութեան համաձայն՝ մեր մանուկներուն եւ պատանիներուն ջամբել կրօնական դաստիարակութիւն եւ եկեղեցւոյ վերաբերեալ գիտելիքներ եւ ծանօթութիւններ:

Ձեր զաւակները Կիրակնօրեայ Դպրոց արձանագրելու համար, կրնաք հեռաձայնել ձեր շրջանի եկեղեցիներու գրասենեակները:

Կիրակնօրեայ Դպրոցի ժամերն են՝ Կիրակի առաւօտները ժամը 10:30-1:00:

ՈՒՍԱՒՈՐԻՉ

ԾԻՍԱԿԱՆ ԳԻՏԵԼԻՔՆԵՐ

ԵԿԵՂԵՑԻԻՆ ՄԷՋ ԳՈՐԾԱԾՈՒՈՂ ԳԻՐՔԵՐ

Եկեղեցական սրբազան խորհուրդները կատարելու համար կը գործածուին յատուկ գիրքեր։

Աստուածաշունչ. Սուրբ Գիրքն է, որ կը բովանդակէ Աստուծոյ խօսքը՝ Քրիստոսի երկրաւոր կեանքէն առաջ, Քրիստոսով ըսուած և Իրմէ վերջ ըսուած Առաքեալներու կողմէ։

Ժամագիրք. կը բովանդակէ եօթը ժամերգութիւններուն կարգը, աստուածպաշտութեան վերաբերեալ աղօթքներ, մաղթանքներ, քարոզներ եւ երգեր։

Շարակնոց. ժամերգութիւններու ընթացքին երգուող բոլոր հոգեւոր երգերը՝ շարականները պարունակող։ Շարականները չորս մասի կը բաժնուին. Տէրունական, Սրբոց, Ապաշխարութեան եւ Հանգստեան։ Ասոնք կ'երգուին ութ ձայն-եղանակներով։

Ճաշոց. կը բովանդակէ օրուան յատուկ ընթերցուածները եւ Աւետարանները՝ Հին եւ Նոր Ուխտերէն։

Խորհրդատետր, Պատարագամատոյց. Որուն մէջ դասաւորուած են Ս. Պատարագի ընթացքին կարդացուելիք աղօթքները։
Օնացոյց. ցոյց կու տայ տօներուն շարքը եւ անոնց ընթացքին տեղի ունենալիք արարողութիւնները։

Մաշտոց. Ծիսարան ալ կը կոչուի։ Անոր մէջ գրուած են Հայ Եկեղեցւոյ Ս. Խորհուրդները եւ հոգեւոր ծէսերը կատարելու կարգերն ու կանոնները։ Ս. Մեսրոպի անունով Մաշտոց կը կոչուի։

Կանոնագիրք. որուն մէջ կան առաքելական, երեք Տիեզերական Ժողովներու, ինչպէս նաեւ հայ եկեղեցական ժողովներու կանոնները։
Տաղարան. կը բովանդակէ Շարակնոցէն դուրս գտնուող բազմաթիւ հոգեւոր երգեր։

Յայսմաւուրք. սուրբերու օրինակելի վարքն ու բարքը կը պատմէ։

Նարեկ. Ս. Գրիգոր Նարեկացիին «Մատեան Ողբերգութեան» աղօթագիրքն է։

ՅՈՒՆԻՍ 2018

Երկուշաբթի	Երեքշաբթի	Չորեքշաբթի	Հինգշաբթի	Ուրբաթ	Շաբաթ	Կիրակի
				1	2	3
4	5	6	7	8	9	10
11	12	13	14	15	16	17
18	19	20	21	22	23	24
25	26	27	28	29	30	

Յունիս 2
Ս. Գրիգոր Լուսաւորիչի Ելքը Վիրապէն

Յունիս 3
Տօն Ս. Էջմիածնի

Յունիս 16
Գիւտ Ս. Գրիգոր Լուսաւորիչի Նշխարներու

Յունիս 17
Հայրերու Օր

Յունիս 21
Ս. Սահակ եւ Ս. Մեսրոպ

Յունիս 24
Ազգային Տօն (Քէպէգ)

ՀՈԳԵՒՈՐ ԽՕՍՔ

«Որովհետեւ մեղքին վարձատրութիւնը մահ է, մինչ Աստուած որպէս ձրի պարգեւ՝ յաւիտենական կեանք կու տայ մեր Տիրոջ Յիսուս Քրիստոսի միջոցաւ»։ Հռ 6:23